

Sygnatura akt XI GC 1051/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 11 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Wiktoria Skulska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.

z udziałem interwenientów E. Z. i K. Z. (1)

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. na rzecz powoda K. S. kwotę 10 000 zł (dziesięć tysięcy zł) wraz z odsetkami ustawowymi (od 1 stycznia 2016 r. określanymi jak odsetki ustawowe za opóźnienie) liczonymi od dnia 6 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty.

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2888,04 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt osiem zł i cztery gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1051/13

UZASADNIENIE

sprawę rozpoznano w postępowaniu „zwykłym”

Powód K. S. w dniu 6 sierpnia 2013r. złożył pozew przeciwko (...) sp. z o.o. sp. k. w W. o zasądzenie kwoty (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, iż z pozwaną zawarł ugodę pozasądową, której pozwana nie zrealizowała, w związku z czym domaga się zwrotu wpłaconej kwoty. Usługa zarządzania flotą nie działa prawidłowo.

W dniu 23 września 2013r. wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem powoda.

Pozwana w określonym terminie wniosła sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o zasądzenie kosztów. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że przedmiotową ugodę wykonała prawidłowo, że powód nie płaci za świadczone usługi. Ewentualne nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemu zarządzania flotą są wynikiem przyczyn leżących po stronie powoda.

Pozwana złożyła wniosek o przyznanie K. i E. Z., którzy następnie wstąpili do sprawy jako interwenienci uboczni po stronie pozwanej. W interwencji wniesli o oddalenie powództwa wskazując, że zainstalowali sondy w pojazdach powoda na zlecenie pozwanej.

W toku procesu obie strony podtrzymały swoje stanowiska, zgłaszając dalsze dowody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ramach współpracy handlowej stron powód zawarł z pozwaną umowę z dnia 30 lipca 2011 r. dotyczącą usługi zarządzania flotą pojazdów powoda. Umowa miała umożliwić powodowi zdalne ustalenie pozycji jego pojazdów oraz stanu paliwa. Pozwany miał zamontować odpowiednie urządzenia i zdanie je obsługiwać. W zakresie dostarczenia i montażu urządzeń podwykonawcą pozwanego byli W. i K. Z. (1).

W umowie ustalono stałe miesięczne wynagrodzenie za każdy podłączony do systemu (...) w kwocie 35zł netto.

Bezsporne nadto dowód:

-umowa z dnia 30 lipca 2011r., k.11

-warunki umowy, k.12-13

-informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu pozwanej z rejestru przedsiębiorców,k.15-19

-informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,

k.14

- faktura k.32

- zeznania K. Z. k.174-178

- zeznania E. S. k.178-180

- zeznania K. C. k.215-218

- zeznania W. K. k. 296-298

- zeznania K. M. k.299-300

Po zawarciu umowy okazało się, że ilość wykonanych przez pozwaną montażów nie zgadza się ze stanem rzeczywistym. Poza tym system (...) nie uzyskał obiecywanej przez pozwaną sprawności i dokładności pomiaru zużycia paliwa oraz danych tachografu. (...) nie został naprawiony pomimo zgłaszanych przez powoda nieprawidłowości. Powód wstrzymał płatności .

dowód:

- korespondencja e - mail powoda z dnia 25 kwietnia 2012r. – k.20,

- korespondencja e - mail S. D. D. Telemetrii pozwanej z

dnia 29 marca 2012r – k.21-22

- odpis faktury Vat nr (...), k.32

- odpis faktury Vat korygująca nr (...), k.33

- zeznania E. S. k.178-180

- zeznania W. K. k. 296-298

- zeznania K. M. k.299-300

Dnia 16 października 2012r. strony zawarły ugodę pozasądową, celem ugodowego zakończenia sporu dotyczącego wykonania umowy usługi zarządzania flotą pojazdów z wykorzystaniem urządzenia (...), zawartej pomiędzy stronami 30 lipca 2011r.

Powód zobowiązał się, że w terminie 7 dni od otrzymania egzemplarza ugody, uiszczy na rachunek bankowy pozwanej kwotę 10000zł, co uczynił dnia 7 listopada 2012r.

Zgodnie z §3 pkt 5 ugody w przypadku nie zachowania przez wierzyciela terminu określonego w §2 pkt 1 ugody lub stwierdzenia usterek w funkcjonowaniu usług, dłużnik odstępuje od zawartej umowy z 30 lipca 2011r i w tej sytuacji wierzyciel bez odrębnego wezwania zobowiązuje się do wymontowania wszystkich urządzeń z pojazdów dłużnika, nadto do zwrotu na rzecz dłużnika określonej w §2 ust 5 kwoty 10000zł, a także wszystkich innych kwot, w szczególności z §3 ust 2 i 4 ugody, w terminie 14 dni od dnia upływu terminu z §2 pkt 1 ugody na rachunek dłużnika. W §2ust 1 ugody wskazano natomiast, że w celu uruchomienia funkcjonowania usług wierzyciel zobowiązuje się w terminie 30 dni od dnia podpisania niniejszej ugody do wykonania wszelkich czynności mających na celu bezusterkowe uruchomienie i funkcjonowanie usług objętych umową z dnia 30 lipca 2011r.

Dla zmian umowy zastrzeżono formę pisemną pod rygorem nieważności. Ugoda nie została zmieniona.

dowód;

- odpis ugody z dnia 16 października 2012r.,k.34-36
- odpis pisma pełnomocnika powoda z dnia 10 października 2012r. wraz z potwierdzeniem nadania, k.36
- odpis pisma pozwanej z dnia 31 października 2012r.,k.37-38
- potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 7 listopada 2012r.,k.43
- zeznania K. Z. k.174-178
- zeznania E. S. k.178-180
- zeznania K. C. k.215-218
- zeznania W. K. k. 296-298
- zeznania K. M. k.299-300

Pozwana nie zrealizowała postanowień zawartej pomiędzy stronami ugody z dnia 16 października 2012r i umowy z dnia 30 lipca 2011r. mimo podjęcia wielu prób i ustalania kolejnych terminów. (...) zarządzania flotą nadal nie działała prawidłowo we wszystkich pojazdach, a powód sukcesywnie zgłaszał usterki. Pismem z dnia 2 stycznia 2013r pełnomocnik powoda odstąpił od ugody i zażądał zwrotu kwoty (...). Pełnomocnik pozwanej odmówił zapłaty.

dowód:

- korespondencja elektroniczna k. 23-31
- odpis pisma pełnomocnika powoda z dnia 2 stycznia 2013r. wraz z potwierdzeniem nadania; k.40
- odpis pisma pozwanej z dnia 17 stycznia 2013r.k.41-42
- opinia biegłego i ustne wyjaśnienia k. 330-334, 438-441, 450457-461
- zeznania K. Z. k.174-178

- zeznania E. S. k.178-180
- zeznania K. C. k.215-218
- zeznania W. K. k. 296-298
- zeznania K. M. k.299-300

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Powód wywodzi swoje roszczenie z ugody pozasądowej zawartej w dniu 16 października 2012r. Ugoda ta nawiązywała do umowy o usługach zarządzania flotą pojazdów z dnia 30 lipca 2011r. Ugoda pozasądowa uregulowana jest w art. 917 k.c. Przyjęcie, że jest to inna umowa zawarta w ramach swobody umów nie wpłynęłoby na treść rozstrzygnięcia.

W uzupełnieniu wskazać należy, że do samej umowy o zarządzanie flotą zastosowanie znajduje artykuł 750 k.c.

Fakt zawarcia przedmiotowej ugody nie jest sporny między stronami. Dla jej zmiany przewidziano formę pisemną pod rygorem nieważności (§6). Kluczowy do oceny sprawy jest zapis §3 pkt5 ugody zgodnie z którym w przypadku nie zachowania przez wierzyciela terminu określonego w §2 pkt 1 ugody lub stwierdzenia usterek w funkcjonowaniu usług, dłużnik odstępuje od zawartej umowy z 30 lipca 2011r i w tej sytuacji wierzyciel bez odrębnego wezwania zobowiązuje się do wymontowania wszystkich urządzeń z pojazdów dłużnika, nadto do zwrotu na rzecz dłużnika określonej w §2 ust 5 kwoty 10000zł, a także wszystkich innych kwot, w szczególności z §3 ust 2 i 4 ugody, w terminie 14 dni od dnia upływu terminu z §2 pkt 1 ugody na rachunek dłużnika.

W §2ust 1 ugody wskazano natomiast, że w celu uruchomienia funkcjonowania usług wierzyciel zobowiązuje się w terminie 30 dni od dnia podpisania niniejszej ugody do wykonania wszelkich czynności mających na celu bezusterkowe uruchomienie i funkcjonowanie usług objętych umową z dnia 30 lipca 2011r.

Rozważyć więc należy, czy faktycznie usługi zostały uruchomione i działały bezusterkowo. Zaznaczyć przy tym należy, że system miał działać nie w niektórych pojazdach, czy w większości ale we wszystkich, gdyż przywołany §2 ust. 1 nie wprowadzał żadnych rozróżnień.

W ocenie Sądu na tak postawione pytanie należy odpowiedzieć przecząco.

Istotny jest dowód z opinii biegłego lecz nie jest to jedyny dowód z którego wynika, że system nie działał prawidłowo.

Sama pozwana w sprzeciwie (str.4) wskazuje, że ewentualne nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemu zarządzania flotą są wynikiem przyczyn leżących po stronie powoda, które bynajmniej nie zostały wykazane.

Na wstępie wskazać należy, że brak jest (po zawarciu ugody) bezusterkowego protokołu odbioru wykonanych prac, pozwana nawet nie twierdzi, aby taki protokół powstał. Powód wielokrotnie wskazywał przed procesem, że system nie działa prawidłowo (mail – k.21, mail z 26 czerwca 2013r – k.23, mail z 19 marca 2013r „błędów jest coraz więcej” k.30). Z korespondencji mailowej wynika, że świadomość tego miała strona pozwana (mail k.21 w dolnej części, mail z 29 maja 2013r „wykonane prace nie przyniosły efektu, charakterystyka pracy sondy jest w dalszym ciągu nieprawidłowa” – k.24 -25 , mail z 20 maja 2013r który zawiera zapis „wizja lokalna nie wykazała rażących nieprawidłowości” a więc jakieś były, tym bardziej, że dalej jest mowa o kolejnych pracach- k.26-27, mail z 26 kwietnia 2016r – k.29, mail z 18 marca 2013r k 30-31, pismo k.38, pismo z 17 stycznia 2013r k.41, gdzie jest mowa, że „duża część działa prawidłowo”, a więc nie wszystkie – k.41-42).

Sprawności systemu nie potwierdzają też świadkowie.

Świadek K. Z. wskazał m.in., że nie jest w stanie powiedzieć czy system w 2013r działał prawidłowo (k. 178), wcześniej podał , że dużo prac robili w maju (k.178) oraz, że nie słyszał aby kierowcy próbowali wpływać na urządzenia (k.176).

Świadek E. S. podała, że system nigdy nie działał bez zastrzeżeń, opisała też jakie były wady.

Świadek K. C. wskazała, że usługą objęte było 29 pojazdów. Później prace serwisowe były w ok. 10-12 pojazdach. Natomiast dalej podała (k.216) , że „w większości pojazdów system działa poprawnie”. By po chwili doprecyzować , że to było ok. 75% pojazdów.

Świadek W. K. zeznał (k.297), że w „większości” pojazdów system działał prawidłowo. Z czego wynika, że nie były to jednak wszystkie pojazdy. Z pewnością z jego zeznań nie można wyprowadzić wniosku o pełnej sprawności systemu po zawarciu ugody. Nawet K. M. (2) wskazuje, że system działał poprawnie może „z małym usterkami”, które miały dotyczyć sond paliwa. W dalszej części podał, że jeżeli były jakieś usterki to dotyczyły one „kilku” pojazdów. Zarówno W. K. jak i K. M. nie wskazywali , aby treść ugody uległa zmianie.

W ocenie Sądu z zeznań nie wynika , aby powód utrudniał dostęp do pojazdów choć były sytuacje, gdy terminy były przekładane z obu stron. Zdaniem Sądu lepiej kontakty stron odzwierciedla korespondencja mailowa, niż zeznania świadków, a z niej nie wynika, aby ostatecznie uniemożliwiono dostęp serwisantom do jakiegoś pojazdu, w którym system nie działał prawidłowo.

Na nieprawidłowe działanie sytemu wskazuje wreszcie opinia biegłego i to zarówno ta w formie pisemnej jak i ustnej. Biegły jednoznacznie stwierdził, że defekty urządzeń pomiarowych i rejestrujących nie zostały skutecznie usunięte, że strona pozwana jedynie próbowała zrealizować swoje zobowiązania, co nie zakończyło się powodzeniem .

Stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów dowód z opinii biegłego ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn.akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinie biegłego pod względem fachowości , rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). W niniejszej sprawie kwalifikacje biegłego odpowiadają przedmiotowi sprawy.

Argumentacja biegłego nie zawiera niespójności lub niekonsekwencji logicznych. Biegły w sposób wyczerpujący wyjaśnił także kryteria jakie uwzględniał formułując ostateczne wnioski i z czego je wyprowadził. Zarzuty pozwanego i interwenienta nie uzasadniają wniosków odmiennych. Biegły odniósł się do nich w trakcie ustnych wyjaśnień . Sam pełnomocnik pozwanej na rozprawie w dniu 11 października 2016r, wskazał, że „proces myślowy biegłego został przedstawiony dopiero w czasie przesłuchania biegłego”. Opinia pisemna i ustne wyjaśnienia biegłego tworzą jedną całość i oceniane są łącznie. Zarzuty pozwanego jakoby opinia pisemna była niedostatecznie uzasadniona nie może być więc trafny.

Wskazać należy, że biegły nie jest powołany po to by poszukiwać jakichś materiałów (rzeczy, czy dokumentów), ale po to by dokonać oceny materiału zgromadzonego w aktach sprawy lub innego wskazanego w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu. W związku z czym zarzuty pozwanej dotyczące ustaleń z biegłym terminu wizyty na oględziny sprzętu nie mają żadnego znaczenia dla sprawy. W ocenie Sądu trudno też wymagać, aby biegły każdą najmniejszą czynność techniczną dokumentował, bo nie taka jest jego rola, a tym bardziej by Sąd prowadził dochodzenie sprawdzające na uczelni jakie prace i kiedy wykonał biegły. Zarzuty interwenientów jakoby biegły stwierdził nieprawidłowości w 24 pojazdach w sytuacji gdy problem dotyczył 11 pojazdów nie wpływa na przydatność opinii, bo nawet gdy nieprawidłowości dotyczyły 11 pojazdów to i tak pozwana nie wykonała ugody zgodnie z

ustaleniami. Dla porządku wskazać należy, że biegły podał, że flota zawierała 24 pojazdy z czego połowa była cały czas niemonitorowana pod kątem ilości paliwa (k.461). Co do różnic terminologicznych to kwestia ta mogła być i była przedmiotem ustnych wyjaśnień biegłego. Zwrócić należy uwagę, że biegły wydając opinię oparł się nie tylko o analizę dostarczonej sondy, potwierdzając, że jest to sonda której dotyczyła umowa, ale także na materiale z akt sprawy. Biegły wskazał m.in., że analizował znajdujące się w aktach zrzuty ekranów obrazujące przekłamania sondy paliwowej, przez co negatywnie ocenił pracę systemu rejestrującego ubytek paliwa.

Reasumując system nie funkcjonował bezusterkowo tak jak wskazano w §2 ust1 ugody, a w związku z tym powodowi przysługuje zwrot uiszczonej kwoty 10 000zł zgodnie z §3 ust.5 ugody. Odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c. uwzględniając zmianę terminologiczną od 1 stycznia 2016r.

Kluczowe elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów, dowód z opinii biegłego oraz zeznania świadków i przesłuchanie K. M. w charakterze strony. W ocenie Sądu świadkowie strony pozwanej i K. M. próbowali pomniejszać znaczenie istniejących usterek. Lecz nawet z tych zeznań wynika, że nie wszystkie usterki były usunięte zgodnie z ugodą, a tym bardziej w terminie w niej wskazanym.

W ocenie Sądu pominięciu podlegały wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków S. I., , D. K. i E. W. jako spóźnione. Strony od początku wiedziały jaka jest istota sporu tj. czy system po ugodzie działał bezusterkowo czy nie. Pozwana jeżeli sama czynności nie wykonywała lecz zlecała je wieloletniemu podwykonawcy to powinna ustalić, które osoby się tym zajmowały i mają wiedzę przydatną dla sprawy. Wszelkie dowody na tą okoliczność powinny być więc zgłoszone w pierwszych pismach procesowych. Nie ma też podstaw do uzupełniającego przesłuchania K. Z.. Podmiot ten jest w sprawie interwenientem, mógł więc w czasie postępowania jak i przesłuchania przedstawić swoje stanowisko. Jego wiedza techniczna, zapewne duża, nie może być podstawą do ustaleń wymagających wiedzy specjalnej, którą może przedstawić tylko biegły. Nadto jak wskazano wyżej, biegły oparł się nie tylko na analizie dostarczonej sondy ale także na niekwestionowanych zrzutach z ekranu, które są w aktach. Pozwana jak i interwenienci ostatecznie nie złożyli wniosku o powołanie innego biegłego. Sąd również nie dostrzega takiej potrzeby z urzędu.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Pozwana przegrała proces w całości i obowiązana jest do zwrotu powodowi celowych kosztów procesu (art. 98 k.p.c.). Na koszty procesu po stronie powodowej składa się kwota 500zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 1200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 1171,04zł (tytułem wynagrodzenia biegłego (990,88zł + 90,08zł +90,08zł) i opłata skarbową w kwocie 17 złotych. Wynagrodzenie pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z treścią § 6 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 r. z późn. zmianami). W ocenie Sądu, w związku z treścią art. 107 k.p.c. nie ma podstaw do zasądzenia na rzecz powoda kosztów od interwenientów, nadto powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniosku w tym przedmiocie nie składał.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)